

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 3. Faciliùs est Deo, quàm mundo satisfacere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

September. dendum reum; quæ ad aliud non conducatur, quàm ad me condemnandum, & iustitiam tuam manifestandam: sed fidem vivam, charitate animatam, quæ efficiat, ut vitam agam veritatibus, quas ipsa me docet, consonam.

Frequenter, vel potiùs assiduè, à Deo fidem pete, sed fidem vivam: si enim hanc habes, citò omnes habebis virtutes, omniaque bona opera exercebis.

Iustus autem ex fide vivit. Rom. 1. 17.

Confiteris, te nôsse Deum, factis autem negas; non rectè, sed impiè linguam Christo, animam diabolo dedisti. Bern in Cant.

DIES III.

Faciliùs est, Deo, quàm Mundo satisfacere.

I.

Voluisti, fecisti. Aug.

Faciliùs nihil est, quàm Deo satisfacere, cum is non nisi bonam nostram voluntatem, & desideria spectet: quæ si sincera sunt, apud ipsum effectuum habent locum. Si bona fide quid præstare voluisti, licet id non potueris, tantundem est coram Deo,
ac

ac si reapse præstitisses, ut S. Augustinus September.
ait: exercere bonum aliquod opus velles,
sed ab eo exercendo impeditis, Deus ni-
hilominus ejus habet rationem; vivo dolo-
re tactus ob peccata vitæ tuæ transactæ,
congruam sceleribus tuis agere pœniten-
tiam velles: sanitas tua, cùm id non per-
mittat, id Deo, qui cor tuum intuetur,
sufficit. E miseria pauperum dolorem
capis; conditio, & negotia tua non admit-
tunt, ut eorum egestati succurras; cùm i-
gitur id faciendi voluntatem habeas, ejus
quoque habebis meritum. Et sic ob pau-
xillum voluntatis bonæ pœnitens esse po-
tes sine austeritatibus, eleëmofynarum
largitor sine divitijs, & aliquo modo fieri
Martyr, quin moriari. Si tam vili pre-
tio satisfacere Deo renuis, culpa penes te
est.

II. Tam facilè satisfieri mundo non po-
rest. Is enim non nisi successûs, & effe-
ctuum rationem habet. Optimæ quæque
intentiones nec minimi obsequij tenent lo-
cum; si quis magni momenti negotijs
adhibitus intentiones optimas, & agendi
rationem prudentissimam conceperit; i-
psius verò consilia inveniantur disturbata,
& negotium etiam illorum vitio, qui eum
isti negotio adhibuerunt, è sententia non

P. suc-

September. successerit, velut imprudens, & infelix errorem potentioris se luere debet. Si quis exercitus Imperator fuerit prudens, magnanimus, generosus, & nec curis, nec sanguini, nec vitae propriae pepercerit, casu tamen quodam aduerso, & improviso ab hoste victus sit, sortis inclementiam luere necessario debet, dum vita, quam exposuit, sanguis, quem fudit, funesto compensatur odio. Haec est mundi consuetudo. Et his insuper habitis, mundo nos mancipamus.

III. Mundus, quantumcunque iniustus sit, obtentibus tamen non deficitur, quibus suam agendi rationem purget. Is nec animum, nec cogitationes nostras intratur; & proin obstrictum se non credit ad eas remunerandas. Praeterea obsequia nostra non exigit, nisi quia ipsis opus habet. Magnates mundi ij sunt, qui rerum omnium indigentissimi sunt: nec omnibus bonae nostrae intentiones eorum necessitatibus medentur, ac proin earum rationem habendam sibi non persuadent. Verum tu, Domine, qui mentis nostrae scrutaria intima, omnesque nostras intentiones perspectas habes, nullam earum mercedem vacuum abire sines. Tu obsequia nostra non experis, velut tibi necessaria, sed

desiderio, quo, ea remunerandi, flagras. **September.**

Quanta felicitas, Domino tam diviti, & liberali servire! & ei si non servio, hac felicitate privari, & servituti Domini duri non minùs, quàm ingrati, ut est mundus, tradi mereor. O inauditam pœnam, atque eò crudeliorem, quò minùs eam sentio.

Agnosce felicitatem tuam, quòd additus sis obsequio Domini adeò benigni, nempe Dei. Cave tamen, ne ipsius benignitas negligentiae tibi potiùs, quàm fervoris præbeat ansam.

Pax hominibus bonæ voluntatis. **Luc.**
2. 14.

Voluisti, fecisti. **Aug.**

DIES IV.

Peccatum Mortale est Malum infinitum.

L

Magnitudinem peccati è dignitate personæ offensæ metimur. Non est crimen leve, cum eo offenditur Majestas Regum; eorum enim sublimitas omnia delicta, quæ in eam committuntur, reddit gravia. Annon peccatum, quod invadere audet Majestatem Dei infinitam, infinitum quid reputari debet? an non vilitas homi-

P 2

nis